בס"ד

יום ג', כ"א באדר תשנ"ט (9 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

כפי שראינו כבר, בימים אלה מציינים אנו את יום פטירתם של כמה מתנדבי הגיור בעורות האתרונים. היום נפקדו:

1) ר' שלמה יוסף זון (גרמ"ה - תשל"ח: 1885 - 1978)
2) ר' יצחק אלחנן ספקטור מקובנא (תקצ"ה - תרנ"ו: 1817 - 1896)
3) ר' אלימלך מליז'נסק (תצ"ה - תקמ"ג: 1737 - 1787)

- הרב זון היה נציג של ארגוני תורה רבניים מכל הקשתות ואף שהיה קרוב ברוחו לחוגים הדתיים-לאומיים משום שהיה חבר נאמן של מזרחי ישראל, היה נציג גם של החוגים האחרים משום שיצאו שמשקבתו היתה ביטוי של תורה והלכה. הרב זון נתבקש על-ידי נשיא המדינה ה-3, ז.ש. שז"ר, לשמש כאחד דאחדאו של בית הנשיא. הוא נודע כשורך ה"אנציקלופדיה התלמודית" אך למעשה היה הוא עצמו אנציקלופדיה תורנית מ"ה.

- הרב ספקטור היה מן הפוסקים החשובים שקמו בעורות האתרונים. בצד תרומתו הגדולה בתורה, היה מנהיג ציבורי רב-פעלים (בין היתר, היה מייסד ומפעילי תנועת חובבי-ציון). על-שמו, שכונת "נחלת-יצחק" בת"א-יפו.

- הרב אלימלך מליזנסק היה תלמיד מובהק של המגיד, רבי דוב בער ממזריטש, שפעל רבות להפצת החסידות בגליציה ובפולין. במשך כמה שנים בנעוריו, ערך נדודים ממקום למקום עם אחיו, ר' זושא מאניפולי. עיקרי תורתו בספר "נועם אלימלך", שהוא מספרי היסוד של החסידות.

בזכות ר' שניאור זלמן מליאדי, מ"מ חסידות חב"ד, נדמין פעם אחר אחד מצדיקי הרבנים ברוסיה-שלנו היה יוצא את אהדתו לחסידות. כאשר התבונן ר' שניאור זלמן באורן הספרים של מארחו, ראה ספר קטן מונח על הדפדפה מתחת לארון. מיד הרים אותו, ונתרגש לגלות שהוא "נועם אלימלך" באומור, ספרו של הרב אלימלך. ר' שניאור זלמן נשק לו והתפילו סמוך ללבו, כמבקש לפייסו על אי-הכבוד שנעשה בו. בהתלהבה לאמיתו של מארחו, השיב ר' שניאור זלמן: מאבדו של הספר הוא יהודי כזה שאילו שמת אותו מתחת לארון, גם אז היה מקבל עליו את הדין ושותק...

יום נעים!